

## รูปร่างและขนาดของลหองเกสร

ลหองเกสรของพืชแต่ละชนิด จะมีรูปร่างลักษณะ และมีขนาดแตกต่างกันไป ซึ่งสามารถนำเอาข้อแตกต่างเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ในการจัดกลุ่มของพืชได้ (Erdtman, 1972) Moore และ Webb (1978) ได้กล่าวว่าการใช้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง (LM) ศึกษารูปร่างลักษณะของลหองเกสรนั้น จะใช้ลักษณะของเส้นรอบด้านเป็นเกณฑ์ โดยศึกษาจากรูปทรงด้านขึ้นและด้านข้าง สำหรับขนาดของลหองเกสรนั้น Stanley และ Linskens (1974) ได้เสนอว่าอาจทำได้ทั้งการวัดความยาว ความกว้าง ปริมาตร พื้นที่ผิว หรือน้ำหนัก ทั้งนี้แล้วแต่จะเลือกใช้อะไรเป็นเกณฑ์ในการวัด การศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการตรวจรูปร่างด้านขึ้น (polar views) และด้านข้าง (equatorial views) ของลหองเกสร ส่วนขนาดนั้นได้ศึกษาขนาดความยาวของด้านย่าง และความยาวของด้านกว้าง เพื่อจะได้เปรียบเทียบว่าลหองเกสรของพืชทั้ง 7 พันธุ์จะมีรูปร่าง และขนาดแตกต่างหรือไม่อย่างไร

### 5.1 วิธีการศึกษา

#### 5.1.1 การสุมเก็บตัวอย่าง

เก็บลหองเกสรโดยเก็บรวมทั้งอับลหองเกสรจากพืช 3 ชนิด 7 พันธุ์ พันธุ์ละ 3 ต้น โดยสุมเก็บต้นละ 12 ช่อตอก จากตอกที่บานใหม่ ช่อตอกละ 5 ดอก นำอับลหองที่เก็บรวมเข้าด้วยกันในงานเพาะเชื้อ โดยแยกเป็น 3 ชุด 1 ชุด คืออับลหองเกสรจาก 1 ต้น ซึ่งถือว่าเป็น 1 การทดลอง ใช้ผู้กันเบอร์ 1

คณอับลของเกสรในจานเพาเชื่อจันผสมเข้ากันดี ทึ่งไว้ให้อับลของเกสรแตก ในเวลา 11.00 น. จึงนำอับลของเกสรไปศึกษาต่อไป

#### 5.1.2 การเตรียมลของเกสรที่จะนำมาศึกษา

ใช้ผู้กันเบอร์ 1 ป้ายลของเกสรโดยแก้วงผู้กันในจานเพาเชื่อที่มีลของเกสรให้ทั่ว นำมาเคาะลงบนสไลด์ที่เตรียมไว้ โดยสไลด์นั้นจะต้องแห้งหลังจากนั้นบิดด้วยแผ่นแก้วบิดทับสไลด์แล้วนำไปศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสงกำลังขยาย 400 เท่า

#### 5.1.3 การศึกษารูปร่าง และขนาดลของเกสร

ทำการศึกษารูปร่างด้านข้าง (equatorial views) และด้านข้า (polar views) พร้อมกับวัดขนาดความยาว และความกว้างของลของเกสร วัดด้วยไมโครมิเตอร์ (micrometres) จากกล้องจุลทรรศน์ แบบใช้แสง โดยสุมวัดการทดลองละ 10 ละของเกสร แล้วนำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย

### 5.2 ผลการศึกษา

#### 5.2.1 รูปร่างของลของเกสร

จากการศึกษารูปร่างลักษณะของลของเกสรของพืชทึ่ง 7 พันธุ์ ใน 3 ชนิด ได้แก่ มะม่วง 2 พันธุ์ สีน้ำเงิน 2 พันธุ์ และลำไย 3 พันธุ์ พบว่าลของเกสรของพืชทึ่ง 7 พันธุ์ มีรูปร่างด้านข้า (polar views) เหมือนกัน โดยมีลักษณะเป็นสามเหลี่ยมมุมทุ่ม และมีส่วนรอบด้านเว้า (triangular-obtuse-concave) (ตารางที่ 12 และภาพที่ 23-A) สำหรับรูปร่างด้านข้าง (equatorial views) นั้น มะม่วงทึ่ง 2 พันธุ์ มีรูปร่างแบบกรวยรีปลายแหลมมุมทุ่ม (elliptic-acuminate-obtuse) (ตารางที่ 12 และภาพที่ 23-B) ส่วนสีน้ำเงิน 2 พันธุ์ และลำไย 3 พันธุ์ จะมีรูปร่างแบบกรวยรีปลายตัดมุมทุ่ม (elliptic-truncate-obtuse) (ตารางที่ 12 และภาพที่ 23-C)



สิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่  
Copyright © by Chiang Mai University  
All rights reserved

ภาพที่ 23 แสดงรูปร่างด้านข้าว และด้านข้างของละอองเกสร

23-A : รูปร่างด้านข้าวของละอองเกสรร่มม่วง สีน้ำเงินและลำไย

23-B : รูปร่างด้านข้างของละอองเกสรร่มม่วง

23-C : รูปร่างด้านข้างของละอองเกสรสีน้ำเงินและลำไย

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบรูปร่างด้านข้างและด้านข้างของละอองเกลสร มะม่วง ลีนเจ และลำไย

ละอองเกลสรของพืช	Polar views			equatorial views		
	รูปทรง	มุม	เส้นรอบด้าน	รูปทรง	ปลาย	มุม
มะม่วงผันธุ์แก้ว	Triangular	obtuse	concave	elliptic	acuminate	obtuse
มะม่วงผันธุ์กร่อง	Triangular	obtuse	concave	elliptic	acuminate	obtuse
ลีนเจพันธุ์อิงอวย	Triangular	obtuse	concave	elliptic	truncate	obtuse
ลีนเจพันธุ์อิงเวียะ	Triangular	obtuse	concave	elliptic	truncate	obtuse
ลำไยพันธุ์จุด	Triangular	obtuse	concave	elliptic	truncate	obtuse
ลำไยพันธุ์เบี้ยยวเชียว	Triangular	obtuse	concave	elliptic	truncate	obtuse
ลำไยพันธุ์แห้ว	Triangular	obtuse	concave	elliptic	truncate	obtuse

#### 5.2.2 ขนาดของละอองเกลสร

การศึกษาขนาดของละอองเกลสรของพืชทั้ง 7 พันธุ์ (ตารางที่ 13) พบว่า มะม่วงผันธุ์แก้ว มีขนาดความยาวมากที่สุดคือ  $39.85 \pm 1.54$  ม ลีนเจพันธุ์อิงอวย มีขนาดความยาวน้อยที่สุดคือ  $24.75 \pm 2.00$  ม ลำไยพันธุ์แห้ว มีความยาวของด้าน กว้างมากที่สุดคือ  $16.83 \pm 1.45$  ม ละอองเกลสรของมะม่วงผันธุ์กร่อง มีความยาว ของด้านกว้างน้อยที่สุดคือ  $11.55 \pm 0.59$  ม ส่วนพื้นที่ผิว (1 ด้าน) มากที่สุดได้แก่ มะม่วงผันธุ์แก้ว  $547.94$  ตารางไมครอน น้อยที่สุดได้แก่ ลีนเจพันธุ์อิงอวย  $291.56$  ตารางไมครอน และอัตราส่วนด้านยาวต่อด้านกว้างมากที่สุด ได้แก่ มะม่วงพันธุ์กร่องเท่ากับ  $3.28$  น้อยที่สุด ได้แก่ ลำไยพันธุ์แห้วเท่ากับ  $1.56$

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบขนาดของลักษณะของเกสรมหัวงลีนจีและลำไย

ลักษณะของเกสร	ขนาดของลักษณะของเกสร				
	ความยาว (ม)	ความกว้าง (ม)	พื้นที่ผิวด้านข้าง 1 ด้าน (ม) <sup>2</sup>	อัตราส่วน ยาว/กว้าง	
มะม่วงพันธุ์แก้ว	39.85±1.54	13.75±1.40	547.94	2.90	
มะม่วงพันธุ์กร่อง	37.92±1.07	11.55±0.59	437.98	3.28	
ลีนจีพันธุ์อิงอวย	24.75±2.00	11.78±0.93	291.56	2.10	
ลีนจีพันธุ์องเชียะ	26.61±2.23	13.77±1.21	366.42	1.93	
ลำไยพันธุ์กดอ	28.30±2.25	16.43±0.86	464.97	1.72	
ลำไยพันธุ์เนื้ยวเชียะ	27.73±1.36	15.88±1.72	439.88	1.74	
ลำไยพันธุ์เหว้า	26.33±1.29	16.83±1.45	443.13	1.56	

5.1.3 อวิปราษผล

จากการศึกษารูปร่างของลักษณะของเกสรของพืชทั้ง 7 พันธุ์ พบว่า รูปร่างด้านข้างของพืชทั้ง 7 พันธุ์จะเป็นแบบเดียวกัน คือ เป็นสามเหลี่ยมมุมทุ่ม และ เส้นรอบด้านเว้า (triangular-obtuse-concave) สำหรับรูปร่างด้านข้างจะแตกต่างกัน โดยมีม่วงทั้ง 2 พันธุ์ จะเป็นแบบกรวยรี ปลายแหลมมุมทุ่ม (elliptic-acuminate-obtuse) ส่วนลีนจี และลำไยจะเป็นแบบกรวยรีปลายตัดมุมทุ่ม (elliptic-truncate-obtuse) การที่พืชทั้ง 7 พันธุ์มีรูปร่างด้านข้าง เหมือนกัน อาจเนื่องมาจากความใกล้ชิดทางสายสัมพันธุ์ด้านวิวัฒนาการ ซึ่งพืชทั้ง

7 พันธุ์จัดอยู่ในอันดับ (Order) เดียวกัน คือ Sapindales สำหรับรูปร่างด้านข้างนั้นสามารถแยกกันได้อย่างชัดเจน โดยมีม่วงทั้ง 2 พันธุ์ มีรูปร่างด้านข้างเป็นแบบกรวยรีปลายแหลม มุมทุ่งอยู่ใน วงศ์ไม้มะม่วง ส่วนลิ้นจี่ และลำไยมีรูปร่างด้านข้างเป็นแบบกรวยรี ปลายตัดมุมทุ่งอยู่ในวงศ์ไม้ลิ้มไย การที่ลิ้นจี่และลำไยมีรูปร่างเหมือนกันทั้งด้านข้างและด้านข้างนั้นคงเป็นเพราะมีความใกล้ชิดกันทางพฤกษอนุกรมวิธาน (Keng, 1969 Hooker, 1875 และ Hooker, 1879) เมื่อศึกษาขนาดของลหองเกศรพบว่า ลหองเกสรของพิชทั้ง 7 พันธุ์มีขนาดแตกต่างกันทั้งความยาว ความกว้าง ความเรียว (อัตราส่วนยาวต่อด้านกว้าง) และพื้นที่ผิวด้านข้าง (1 ด้าน) ซึ่งก็สามารถใช้เป็นเกณฑ์ในการแยกพิชทั้ง 7 พันธุ์ได้ แต่ก็จะต้องพิจารณาหลาย ๆ ด้าน Erdtman (1972) ได้กล่าวว่าพิชที่ต่างชนิดกันบางทีขนาดของลหองเกสรอาจจะเท่ากัน หรือใกล้เคียงกันได้ ซึ่งจะทำให้เกิดความลำบากในการแยกกลุ่มของพิชเช่น ลหองเกสรของลิ้นจี่พันธุ์องเรียมมีความยาว  $26.61 \pm 2.23$  ม มีความใกล้เคียงกับความยาวของลหองเกสรของลำไยพันธุ์แห้ว  $26.33 \pm 1.29$  ม แต่ถ้าพิจารณาขนาดด้านอื่นด้วยก็จะสามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ความแตกต่างกันได้ เช่น ลิ้นจี่พันธุ์องเรียม มีความกว้าง  $13.77 \pm 1.21$  ม พื้นที่ผิว  $366.42$  ตารางไมครอน อัตราส่วนด้านยาวต่อด้านกว้าง  $1.93$  สำหรับ ลำไยพันธุ์แห้วนี้มีความกว้าง  $16.83 \pm 1.45$  ม พื้นที่ผิว  $443.13$  ตารางไมครอน อัตราส่วนด้านยาวต่อด้านกว้างเป็นตัวกำหนดในการแยกสกุล (Genus) ของพิชนี้ได้มาก่อนแล้ว เช่น Westwood และ Challice (1978) ศึกษาในสกุล Pyrus L., Mass (1977) ศึกษาใน สกุล Malus และ Small-fruit Crops เป็นต้น

#### 5.4 สุรุปผล

จากการศึกษาฐานปร่างลักษณะของลักษณะของเกสรของพืชทั้ง 7 พันธุ์ พบว่ารูปร่างต้านข้ามเป็นแบบสามเหลี่ยมมุมทุ่มและเส้นรอบด้านเว้า (triangular-obtuse-concave) เหมือนกันทั้งหมด ส่วนรูปร่างด้านข้างนั้นมีม่วงสองพันธุ์เป็นแบบกรวยรีปลายแหลมมุมทุ่ม (elliptic-acuminate-obtuse) สำหรับลีนจี และลำไยเป็นแบบกรวยรีปลายตัดมุมทุ่ม (elliptic-truncate-obtuse) ส่วนขนาดของลักษณะของเกสรของพืชทั้ง 7 พันธุ์มีความแตกต่างกัน ลักษณะของเกสรของมะม่วงพันธุ์แก้วมีขนาดยาวที่สุดคือ 39.85 μ ลักษณะของเกสรของลีนจีพันธุ์อวยมีขนาดลีนที่สุดคือ 24.75 μ ลักษณะของเกสรของลำไยพันธุ์ด้อมีขนาดกว้างที่สุดคือ 16.83 μ และแคบที่สุดคือ 11.55 μ พนในลักษณะของเกสรของมะม่วงพันธุ์อกร่อง